

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558488000/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Emner. »Her maa da altsaa være Nogen, som endnu benytter disse Redskaber«, sagde han, og nærmede sig Bordet for at underrette Bispen om sin Opdagelse. Da saae han en Forbauselse i Bisp Peders spændte Ansigt, som fast forfærdede ham: Bispen stirrede med ufravendte Øine paa et Blad med røde latinske Bogstaver.

»Hvad læser I der? ærværdige Herre!« spurgte Greven og satte sit Lys paa Bordet ved Siden af Bispens.

»Forfærdelige Hemmeligheder ligge her begravede – hviskede Bisp Peder – og hvis vi turde aabne den Bog der, – her pegede han paa den store lænkede Bog med Stenen – kunde der maaskee opgaae et Lys for os, som kunde forklare mig en Gaade, jeg nu i ni Dage grunder paa, maaskee kunde vi da bevare Kongen og Fædrelandet fra en stor Ulykke og opdage en Forbrydelse – et Kongemord, som ellers vil være skjult til den sidste Basun aabner Gravene. See, det staaer her med tydelige Ord, og jeg røber Eder ikke nogen Hemmelighed, som ene tilhører mig eller Kirken. Ikke for Intet har vist Herren ledet os tilsammen til dette Sted.«

»Læs, Læs! – sagde Greven forfærdet – jeg forstaaer Eder ikke.« – »Gak tilside!« sagde han til Carl, der ogsaa studsende havde nærmet sig og hørt nogle af Bispens Ord, som han forbauset etindrede sig at have hørt, Ord for Ord, af hiin besynderlige Bjergmand i Kirken.

Paa sin Herres Befaling gik Carl tilside, men kunde dog ikke undlade at lytte opmærksom til hvert lydeligt Ord, der undslap den heftige Bisp Peder.

»I hiin Bog staaer det Alt – sagde Bispen – men her staaer en skrækkelig Forbandelse over den, der uberettiget aabner den. See, dette er kun et Register over den hemmelige Bogs Indhold.«

»Stjernetyderdrømme! – sagde Grev Albert – mystisk Sværmerie og Afkinding!«

»See her! – udbrød Bispen igjen – Den store Kong Valdemars Horoskop og Skjæbne. Tvillingbrødrene Axels og Esbers Horoskop og Skjæbne. Og see her! Sjette Knuds Skjæbne – hans Morders fordomte Navn – høret I! myrdet – hans Morders Navn – see, det er det, jeg vil vide – den, der myrdede ham, truer ogsaa hans kongelige Broder. Og see her! ogsaa til os kommer Listen: Hr. Sunos og hans Søners Skjæbne – Andreas Erkebisp, hans langvarige Helsot – Peder Bisp i Roskild; Jacob, Lars og Ebbe Suneson; Grev Albert af Orlamünde,

hans Horoskop og mærkelige Skjæbne; hans Sjerners Forbindelse med Kongens» --

«Hvad ogsaa mig! -- raabte Grev Albert -- fordømte Gjøglerie! jeg vil intet Ord vide derom; det tjener kun til at gjøre fornufte Folk galne.»

«Men see her da! -- vedblev Bisp Peder ivrig -- det kunde dog vel være værd at vide: Kong Valdemar den Anden -- hans hemmelige Fjender og Eftersræbere, hans Krigslykke og Elskov -- den store Fare, han og Riget kan undgaae, hvis han advares i Tide» --

«Hvad! -- raabte Albert -- altsaa dog ingen Nødvendighed, ingen jernfast uundgaaelig Skjæbne! er det selv Vaklen i Stjernerne? Galskab er det, fordømt Varvid -- men det gjælder Kongen, min Herre, og jeg maa vide det; ad den Gjøglers Trudsler og Forbandelser lecr jeg. -- Dette er ikke den brave Esbern Snares Værk. -- Her maa være en Gjak og Bedrager, som har villet havt ham til Bedste. Maaskee er han lumskeligen bleven myrdet, den ærlige Helt, da han opdagede Bedrageriet. Vi maae være paa vor Post her; maaskee lurar hin Gjøgler et Sted her i Nærheden. Men vide vil jeg dog hvad han siger om Kongen. -- Der kan være Sandhed, fordømt Sandhed i det Galskab; maaskee en hemmelig Sammensværgelse mod Kongens Liv -- jeg vil vide det, paa hvad Side staaer det? kast det op, ærværdige Herre! -- see, den Helvedes Bog er aaben! Med disse Ord slog han med sit Sværdhefte til den svære Steen, som laa over Bogen, saa Stenen med et stort Bulder rullede hen ad Gulvet og den store kobberbeslagne Bog aabnede sig af sig selv, idet Vægten faldt af Bindet. -- »Læs det Blad, der er opslaget, først! -- sagde Albert -- maaskee det ogsaa skal have Noget at betyde, og vil vi være Gjakke, saa lad os være det tilgavn!»

«Anders, Præst i Slagelse, den Hellige kaldet, Kong Valdemar den Andens Fortrolige, -- læste Bisp -- den mægtige Mand, hvis vidunderlige Skjæbne her er aabenbaret, skal aflægge sit Regnskab for den øverste Dommer i Midnatstunden mellem den 1ste og 2den Jan. Anno Domini 1205.»

«Hvad, hvorledes? i denne Nat? i denne Time? -- udbrød Grev Albert -- viser Sanduhret hist ikke paa tolv? Den Løgn skal vi snart overbevise os om; for tre Dage siden bragte den gamle underlige Præst, sund og rask, mig et hemmeligt Budskab fra Kongen. Kast nu op hvad der staaer om Sjette Knud og om Kongen selv, ærværdige